

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [1917], [Sočis].

Ant aukštų kalnų snieguitų

Ant aukštų kalnų snieguitų

Šiurpūs žiburiai...

Karstausiu uoloms išguitas

Akmenims aštriais...

Sąsmaugą apleidęs slidžią

In dausas einu...

Švenčiu, broliai, šventę didžią,

Šventę ašmenų...

Rytą saulė pasityčios

Iš dainos manos...

Sviesiu mestąją vilyčią

Dangui atgalios...

Ant aukštos viršūnės kalno

Žiburys klaikus...

Ir svaigi dievaitė šalna,

Ir kvieslys svaigus...

Kaip srovė ugninė tapo

Ašmenų daina...

Skrisk kaip mažas rudas lapas

Ir buitį mana... [1]

KOMENTARAI

[1] Vienas iš pirmųjų eilėraščių „[Ant aukštų kalnų snieguitų]“, neįėjusio į rinkinius, variantas, nedaug taisytas, švarraštis.

Publikuota, in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 242.

Eilėraščio autografus ir publikavimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid.*, p.792.